

Kā notiek tiesību realizēšana Latvijā?

1. uzdevums. Izlasi informācijas avotus, atbildi uz jautājumiem!

Likums par vācu asiņu un vācu goda aizsardzību ("Nirnbergas likumi" 15.09.1935)

"Vadoties no apziņas, ka vācu asiņu tīrība ir vācu tautas eksistences pamats, kā arī ar vēlmi nodrošināt vācu nācijas pastāvēšanu visos laikos, reihstāgs vienbalsīgi pieņēma zemāk publicētos likumus."

1. (1) Laulības starp ebrejiem un vācu vai radniecīgu asiņu valstspiederīgajiem ir aizliegtas. Laulībām, kas noslēgtas pretēji šim likumam, nav juridiska spēka, pat ja tās, apejot šo likumu, noformētas ārpus Vācijas.

(2) Tādas laulības var anulēt vienīgi valsts prokurors.

2. Ārpuslaulību dzimumattiecības starp ebrejiem un vācu vai radniecīgu asiņu valstspiederīgajiem ir aizliegtas.

3. Ebrejiem ir aizliegts pieņemt darbā savās mājās sievietes – vācu vai radniecīgu asiņu valstspiederīgās, kas nav sasniegušas 45 gadu vecumu.

4. (1) Ebrejiem ir aizliegts izkārt Reiha karogu kā nacionālo karogu, kā arī izmantot Reiha krāsas citiem mērķiem.

(2) Ebrejiem atļauta apģērba valkāšana ebreju krāsās. Šīs tiesības aizsargā valsts.

5. (1) Katrs, kurš pārkāps aizliegumu, kas noteikts 1. p., tiks sodīts ar ieslodzījumu cietumā uz vienu gadu un piespiedu darbiem.

(2) Vīriešu dzimuma persona, kas pārkāpusi 2. p. noteikto aizliegumu, tiks sodīta ar cietumsodu bez piespiedu darbiem.

(3) Katrs, kas pārkāps 3. un 4. p. norādījumus, tiks sodīts ar cietumsodu uz laiku līdz vienam gadam un naudassodu vai ar vienu no šiem soda veidiem. [...]

Vadonis un Valsts kanclers Ādolfs Hitlers,
Iekšlietu ministrs Friks,
Tieslietu ministrs Girtners,
Vadoņa [Ā. Hitlera] vietnieks R. Hess

Avots: https://de.wikisource.org/wiki/Gesetz_zum_Schutze_des_deutschen_Blutes_und_der_deutschen_Ehre

Ebreja jēdziena noteikšana

Kā papildinājums Nirnbergas likumiem tika izdots papildinājums

"Likumam par Reiha pilsonību".

[...] 4. (1) Ebrejs nevar būt Reiha pilsonis. Viņam nav tiesību balsot politiskos jautājumos. Viņš nedrīkst ieņemt sabiedriskus amatus. [...]

5. (1) Par ebreju uzskatāms tas, kuram trīs no viņa vecāku vecākiem bijuši tīrasiņu ebreji.

(2) Par ebreju uzskatāms arī cilvēks, kurš dzimis jauktā laulībā, valstspiederīgais, kurš cēlies no diviem tīrasiņu ebrejiem – viņa vecāku vecākiem, ja viņš:

a) likuma izdošanas brīdī pieder jūdu kopienai vai ticis tajā pieņemts vēlāk;

b) likuma izdošanas brīdī bijis laulībā ar ebreju vai stājies tādā laulībā vēlāk;

- c) cēlies no jauktas ģimenes, kas aprakstīts 1. apakšpunktā, kura reģistrēta pēc tam, kad tika pieņemts Likums par vācu asiņu un vācu goda aizsardzību;
- d) ir ārvalstnieka bērns, kura viens no vecākiem bijis ebrejs. [..]

Berlīne, 1935. gada 14. novembris
 Vadonis un Valsts kanclers Ā. Hitlers.
 Iekšlietu ministrs Friks,
 Vadoņa vietnieks R. Hess

Avots: https://de.wikisource.org/wiki/Erste_Verordnung_zum_Reichsb%C3%BCrgergesetz

Atrodi un izlasi informāciju presē (vietnē www.periodika.lv):

“Par dzelteno zvaigžņu nēsāšanu” (“Tēvija” Nr. 25, 29.07.1941.)

“Žīdiem – žīdu vietu!” (“Tēvija” Nr. 13, 15.07. 1941.)

“Žīdiem aizliegts stāvēt rindās” “Tēvija” Nr. 2, 02.07.1941.)

1. Atbilstoši normatīvo aktu izvērtēšanas kritērijiem atgādņu lapā nosaki katra dokumenta tapšanas kontekstu, mērķi un nozīmi!
2. Savstarpēji salīdzini Vācijā un okupētajā Latvijā izdotos normatīvos aktus:
 - a) kas tajos ir līdzīgs,
 - b) kas ir atšķirīgs,
 - c) kā būtu iespējama normu ievērošanas kontrole?
3. Prognozē un analizē:
 - a) ko par noteikumiem varētu domāt un kā rīkoties tās personas, uz kurām tie attiecas?
 - b) kāda varētu būt apkārtējo reakcija uz noteikumiem?
 - c) kam un kā būtu iespējams šos normatīvos aktus atcelt?
4. Kāpēc šāda satura normatīvie akti uzskatāmi par diskriminējošiem?
5. Kādas mūsdienās būtu iespējas ieviest noteikumus, kas vērsti pret kādu sabiedrības grupu?
6. Pārdomā un apspried ar klases biedriem, kāpēc dažādu likuma normu izstrādāšana atsevišķām sabiedrības grupām var kļūt bīstama visai sabiedrībai?
7. Pārdomā un apspried ar klases biedriem, cik lielā mērā valsts institūciju izdotie likumi atspoguļo un spēj ietekmēt diskriminējošu attieksmi sadzīvē!

2. uzdevums. Atrodi un izlasi avotus par pilsoņu un cilvēktiesību situāciju dažādos vēstures posmos!

LPSR Konstitūcija. Pilsoņu pamata tiesības un pienākumi. 8. nodaļa 90.–105. panti.

Avots: “Cīņa” Nr. 65, 27.08.1940

Latvijas Republikas Satversme (1922). 8. nodaļa (89.–115. panti)

Avots: likumi.lv

“Par biedrībām, savienībām un politiskām organizācijām”

Avots: “Likumu un Ministru Kabineta noteikumu krājums” Nr. 12, 27.07.1923

“Rīkojums par politisko partiju darbības apturēšanu” un “Par iepriekšējas cenzūras ieviešanu”

Avots: “Valdības Vēstnesis” Nr. 107, 16.05.1934

“Rīkojums par kultūras pasākumu pieteikšanu propagandas daļai”

Avots: “Tēvija” Nr. 27, 31.07.1941

1. Nosaki LPSR Konstitūcijas un LR Satversmes (1998. gadā pievienotā 8. nodaļa) atbilstību ANO “Vispārējo cilvēktiesību konvencijai” (1948)!
2. Izmantojot interneta resursus un atmiņu stāstus, noskaidro, kā konstitūcijās noteiktais atbilst reālajai situācijai vai ir pretrunā ar to, un kā deklarētais atbilst (atbilda) to reālai ievērošanai!
3. Izpēti Latvijas valsts institūciju, pašvaldību un nevalstisko organizāciju mājas lapas, izveidojot pārskatu par tām, kuras rūpējas par cilvēktiesību nodrošināšanu.
4. Izmantojot “Eiropas Savienības pamattiesību hartu” (2016/C 2 02/02), nosauc, secini un skaidro, kuras cilvēku brīvības kļuvušas aktuālākas mūsdienās un kā mainījusies attieksme pret to nodrošināšanas veidiem, salīdzinot ar 1948.gada ANO dokumentu!
5. Izmantojot interneta resursus, analizē Eiropas cilvēktiesību tiesas (ECT) darbības principus!
6. Izvērtējot sabiedrības pārstāvju publiski pieejamos komentārus, draudot sūdzēties Cilvēktiesību tiesā, uzraksti atsaukumi, kādas darbības būtu jāveic pirms tam!

3. uzdevums. Darba grupās izvērtējiet vārda brīvības principu izpratni Eiropas Cilvēktiesību tiesā (ECT) lietā “Veideland un citi pret Zviedriju”!

1. Izlozējiet savu grupu: Iesniedzēji, Valdība vai ECT tiesneši.
2. Izpētiet avotu “Lietas apstākļi”!
3. Saņemot tieši savai grupai paredzētās informācijas kartītes, vienojieties par stratēģiju, papildus dotajai informācijai pamatojot savas grupas nostāju un rīcību! Piemēram, “Iesniedzēji” argumentē savu rīcību kontekstā ar ECK 10. pantu par brīvas izteikšanās iespējām. “Valdības” grupa, atbilstoši aprakstam, gatavo argumentus, kāpēc Zviedrijas tiesas piespriests sods ir pamatots. “ECT tiesnešu” grupa iegūst informāciju par vispārējām nostādnēm, lai pieņemtu lēmumu mazajā grupā. Pārrunāto ieteicams pierakstīt, lai varētu labāk izmantot nākamajā uzdevumā.
4. Pēc 20 minūšu apspriešanās veidojiet grupas no trim skolēniem (iesniedzējs, valdība, ECT tiesnesis). Katra puse argumentē savu nostāju, tiesnesis spriež par abu pušu argumentiem, pieņemot lēmumu, vai notiesājošs spriedums bijis pamatots. Svarīgi: ECT tiesnešu lēmumam jābūt balstītam likumdošanā, tomēr pamatā tiesa lēmuma pieņemšanā balstās uz abu pušu argumentiem.
5. Kad visu trijnieku grupu ECT tiesneši ir pasludinājuši savu lēmumu, tad tiek nolasīts un izskaidrots īstais ECT vērtējums.

Uzdevuma vērtēšanas kritēriji

Darba daļa	Vērtējuma sadalījums
Darbs grupā pie lietas sagatavošanas (reproducēšana, prasmes) (0–3 punkti) <i>Vērtē visa grupa, kopīgi apspriežot katra dalībnieka paveikto.</i>	0 punkti: neizrādīja nekādu aktivitāti; neieteica nevienu ideju. 1 punkts: izteica 1–2 argumentus, komentārus; iespējams, izmantoja cilvēka cieņu aizskarošus pierādījumus; pārāk agresīvi noraidīja citu viedokļus. 2 punkti: izteica 2–3 noderīgus argumentus; komentārus, bet ignorēja citu ieteikto. 3 punkti: izteica 2–3 vai vairāk būtiskus argumentus, uzklausi citu viedokļus, atbalstīja citus grupas biedrus.
Darbs mazajā grupā pie lēmumu pieņemšanas (argumentēšana, pārliecināšana) (0–3 punkti) <i>Vērtē visa grupa, kopīgi apspriežot katra paveikto.</i>	0 punkti: pārkāpa tolerances principu pret citu grupas dalībnieku viedokļiem. 1 punkts: izteica 1–2 pamatotus argumentus, bet necentās pārliecināt par tiem pārējos; lietoja acīmredzami nepatiesus vai cilvēka cieņu aizskarošus pierādījumus. 2 punkti: izteica vismaz 2 argumentus, uzklausi un reaģēja uz citu grupas biedru teikto, argumentēti norādīja uz viņu loģiskajām kļūdām. 3 punkti: izteica 2–3 vai vairāk argumentus, centās pārliecināt, atbalstīt, papildināt pārējos, bet necentās dominēt grupā.
Argumentēts pārspriedums (pielietojums jaunā kontekstā, izpratne) (0–4 punkti) <i>Vērtē skolotājs.</i>	0 punkti: nav rakstīts vai arī uzrakstīti 1–2 teikumi. 1 punkts par strukturētu pārspriedumu: ievaddaļa, izklāsts, secinājumi, darbs. 1 punkts par loģiskiem spriedumiem (cēloņsakarībām). 1 punkts par faktiem. 1 punkts par jēdzieniem. Vērtējumi tiek summēti (maksimālais punktu skaits ir 4).

Informācijas avoti

Lietas apstākļi (visiem)

2007. gadā četri Zviedrijas pilsoņi iesniedza pieteikumu Eiropas Cilvēktiesību tiesā, apgalvojot, ka Augstākās tiesas spriedums pārkāpa viņu tiesības uz izteiksmes brīvību, kuras noteica Konvencijas 10. pants. Iesniedzēji ir dzimuši attiecīgi 1978., 1981., 1987. un 1986. gadā. 2004. gada decembrī iesniedzēji kopā ar trīs citām personām devās uz kādu vidusskolu, kur izplatīja apmēram simts skrejlapas, atstājot tās skolēnu skapīšos. Šī epizode beidzās ar skolas direktora iejaukšanos, kurš lika viņiem atstāt skolas telpas. Skrejlapas bija izdevusi kāda organizācija, kas saucās “Nacionālā Jaunatne” un uz skrejlapām, cita starpā, bija šādi apgalvojumi:

“Homoseksuālā propaganda. Pēdējo gadu desmitu laikā sabiedrības nostāja ir mainījusies no homoseksualitātes un citu seksuālo deviāciju nolieguma uz šīs deviantās seksuālās tieksmes

pieņemšanu. Jūsu pretvalstiski noskaņotie skolotāji ļoti labi zina, ka homoseksualitātei ir morāli destruktīvs iespaids uz sabiedrības būtību un labprāt centīsies to atainot kā kaut ko normālu un labu.

– Pasakiet viņiem, ka HIV un AIDS parādījās kopā ar homoseksuāliem un ka viņu gadījuma rakstura sakaru dzīvesveids bija viens no galvenajiem iemesliem šī mūsdienu mēra izplatībai.

– Pasakiet viņiem, ka homoseksuāļu lobiju organizācijas arī cenšas atainot pedofiliju kā nenozīmīgu, un pajautāji, vai šī seksuālā deviācija būtu legalizējama.”

Zviedrijas Augstākā tiesa atzina iesniedzējus par vainīgiem aģitācijā pret nacionālu vai etnisku grupu un sodīja ar nosacītu brīvības atņemšanu un naudas sodiem. ECT tiesneši par izšķirīgu lietas iznākumam izvērtēja, vai iejaukšanās iesniedzēju brīvībā izplatīt skrejlapas bija uzskatāma par nepieciešamu demokrātiskā sabiedrībā un vai iejaukšanās viņu izteiksmes brīvībā varēja tikt uzskatīta par samērīgu ar mērķi aizsargāt homoseksuāļu grupu no aizskāruma, kuru radīja skrejlapu saturs. Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 10. panta lietai piemērojamā daļa:

“1. Ikvienam ir tiesības brīvi paust savus uzskatus. Šīs tiesības ietver uzskatu brīvību un tiesības netraucēti saņemt un izplatīt informāciju un idejas bez iejaukšanās no sabiedrisko institūciju puses un neatkarīgi no valstu robežām.

2. Tā kā šo brīvību īstenošana ir saistīta ar pienākumiem un atbildību, tā var tikt pakļauta tādām formalitātēm, nosacījumiem, ierobežojumiem vai sodiem, kas paredzēti likumā un nepieciešami demokrātiskā sabiedrībā, lai [...] aizsargātu citu cilvēku reputāciju vai tiesības [...]”

Informācijas kartītes (dalībnieku grupām)

Iesniedzējiem

[...] 23. Iesniedzēji uzstāja, ka viņu notiesāšana bija uzskatāma par nepamatotu iejaukšanos viņu tiesībās uz izteiksmes brīvību, kuras paredz Konvencijas 10. panta 1. punkts.

24. Viņi arī apgalvoja, sasaistot to ar savu sūdzību par 7. pantu, ka likums par aģitāciju pret nacionālu vai etnisku grupu bija tik neskaidrs, ka viņiem nebija iespējams saprast vai viņu rīcība būtu vai nebūtu uzskatāma par noziedzīgu.

25. Turklāt iesniedzēju ieskatā, skrejlapu teksts nebija nievājošs vai aizvainojošs attiecībā pret homoseksuāliem, un tāpēc nevarēja kalpot par attaisnojumu viņu izteiksmes brīvības ierobežojumam saskaņā ar Konvencijas 10. panta 2. punktu.

26. Iesniedzēji uzstāja, ka skrejlapās lietotā valoda nepauda naidu un nevienam neaicināja uz naidpilnu rīcību. Viņu ieskatā skrejlapas drīzāk mudināja skolēnus diskutēt ar saviem skolotājiem par zināmiem jautājumiem un sniegt viņiem argumentus diskusijām. [...]

29. Iesniedzēji tālāk apgalvoja, ka skolas skolēni bija vecumā no 16 līdz 19 gadiem, tātad pietiekami pieauguši, lai saprastu skrejlapu saturu.

Valdībai

31. Valdība piekrita, ka Konvencijas 10. pants bija piemērojams šajā lietā, un ka iesniedzēju notiesāšana bija uzskatāma par iejaukšanos viņu tiesībās uz izteiksmes brīvību, kā to noteica šī panta otrais punkts. Tomēr valdība uzskatīja, ka notiesāšana un piemērotais sods bija samērīgi ar likumīgo mērķi un tādējādi nepieciešami demokrātiskā sabiedrībā. [...]

33. Valdība arī uzstāja, ka iejaukšanās iesniedzēju tiesībās uz izteiksmes brīvību kalpoja likumīgam mērķim Konvencijas 10. panta 2. punkta izpratnē, īpaši uzsverot “citu cilvēku reputācijas un tiesību aizsardzību”, proti, homoseksuāļu kā grupas aizsardzību. [..]

40. Valdība tālāk uzsvēra, ka nacionālās tiesas bija veikušas rūpīgu un vispusīgu Konvencijas un Tiesas judikatūras prasību izvērtēšanu un izpildījušas samērīguma testu, kas pilnībā atbilda Konvencijas standartiem un 10. pantā iemiestotajiem principiem.[..]

No Zviedrijas Augstākās tiesas lēmuma: “Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūras par 10. pantu gaismā, interpretējot terminu “nicinājums” normā, kas attiecas uz kūdišanu pret kādu grupu, ir jāveic visaptverošs lietas apstākļu izvērtējums, kur, cita starpā, ir jāņem vērā sekojošais. Skrejlapas tika izplatītas skolā. Apsūdzētajiem nebija brīva pieeja skolas teritorijai, kuru varētu uzskatīt par vidi, kas ir relatīvi pasargāta no nepiederošu personu politiskajām aktivitātēm. Skrejlapu ievietošana skolēnu skapīšos nozīmēja, ka jaunieši tās saņēma bez iespējas izvēlēties vai viņi tās vēlas pieņemt vai nē. Skrejlapu izdalīšanas nolūks tiešām bija diskusijas iniciēšana starp skolēniem un pasniedzējiem par sabiedriski nozīmīgu jautājumu, proti, izglītības objektivitāti Zviedrijas skolās, un argumentu nodrošināšana skolēniem. Tomēr tie bija formulēti aizskarošā veidā un pazemoja homoseksuāļus kā grupu, pārkāpjot 10. pantā noteikto pienākumu pēc iespējas izvairīties no apgalvojumiem, kas ir nepiedodami aizskaroši citiem un tādējādi ir uzskatāmi par uzbrukumu viņu tiesībām, kā arī nekādā veidā neveicināja politiskās debates, kas varētu palīdzēt veicināt savstarpējo izpratni. Attiecīgajās skrejlapu nodaļās pausto mērķi varēja sasniegt, neizmantojot apgalvojumus, kas bija aizskaroši pret homoseksuāļiem kā grupu.

ECT tiesnešiem

41. INTERIGHTS (Starptautiskais Cilvēktiesību tiesiskās aizsardzības centrs) un Starptautiskā Juristu Komisija, atsaucoties uz Tiesas judikatūru, cita starpā, norādīja sekojošo.

42. Neskatoties uz homofobiskas naida runas izplatību gan Eiropas, gan starptautiskajā politiskajā līmenī nav izdevies pieņemt konkrētus standartus, lai pievērstos šai problēmai. [..] Tiesa tomēr ir atkārtoti norādījusi, ka diskriminācija, kas balstīta uz dzimumorientāciju, ir tikpat nopietna kā diskriminācija, kas balstīta uz “rasi, izcelsmi vai ādas krāsu” vai dzimumu.

43. Kad Tiesa nonāk pie “samērīguma” izvērtēšanas saskaņā ar Konvencijas 10. panta 2. punktu, būtisks faktors ir komunikācijas veids, jo izteikumu iespaids ir proporcionāls mērķauditorijas lielumam. Ir secināms, ka tad, kad apstrīdētais izteikums sasniedz plašāku auditoriju, tiek pieprasīta lielāka rūpība attiecībā uz komunikācijas veidu. Tomēr, kā Tiesa ir atzīmējusi, gadījumos, kad tiek ietekmēti bērni un pusaudži, zināmi ierobežojoši pasākumi var būt nepieciešami, lai novērstu bīstamu ietekmi uz šīs grupas morāli.

44. Šī lieta sniedz iespēju Tiesai nostabilizēt tās nostāju attiecībā uz naida runu, kas vērsta pret indivīdu vai indivīdu grupu to dzimumorientācijas dēļ, tādā veidā, lai nodrošinātu to aizsardzību no šādu izteikumu kaitīgajām sekām. Ir saskatāma skaidra analogija starp rasismu un ksenofobiju – kam Tiesa ir ievērojami pievērsusies savā judikatūrā – un dzimumorientāciju. [..]

46. Kad notiek vērsšanās pret konkrētu grupu nolūkā to padarīt par upuri un diskriminēt, pret naida runu vērstajiem tiesību aktiem ir jāspēj aizsargāt tās īpašības, kuras ir būtiskas personas identitātei un kuras tiek izmantotas kā pierādījums piederībai noteiktai grupai. Izteiksmes brīvības ierobežojumiem tādējādi ir jābūt pieļaujamiem gadījumos, kad izteikumu nolūks ir pazemot, aizskart vai kūdīt uz naidu pret indivīdu vai indivīdu grupu to dzimumorientācijas dēļ, tiktāl, kamēr šādi ierobežojumi atbilst Tiesas labi iedibinātajiem principiem.

Tiesas vērtējums (nolasīšanai beigās)

47. Tiesa konstatē, ka starp pusēm pastāv vienprātība tajā, ka iesniedzēju notiesāšana ir uzskatāma par iejaukšanos viņu tiesībās uz izteiksmes brīvību, kuras aizsargā Konvencijas 10. panta 1. punkts. [...]

50. Tiesai atliek noskaidrot, vai iejaukšanās bija “nepieciešama demokrātiskā sabiedrībā”. [...]

53. Tiesa tālāk atkārto, ka izteiksmes brīvība attiecas ne tikai uz “informāciju” vai “idejām”, kuras tiek atzinīgi uzņemtas vai uzskatāmas par nekaitīgām, vai nesvarīgām, bet arī uz tām, kuras aizskar, šokē vai uztrauc.

54. Tiesa atzīmēja, ka iesniedzēji izplatīja skrejlapas ar nodomu uzsākt diskusiju par izglītības objektivitātes trūkumu zviedru skolās. Tiesa konstatē, ka atbilstoši skrejlapām homoseksualitāte bija “devianta seksuāla tieksme”, kurai bija “morāli graužošs iespaids uz sabiedrības būtību”. Skrejlapas arī apgalvoja, ka homoseksualitāte bija viens no galvenajiem iemesliem HIV un AIDS izplatībai, un ka “homoseksuāļu lobījs” cenšas atainot pedofiliju maznozīmīgā gaismā. Pēc Tiesas domām, lai gan šie paziņojumi tieši neieteica indivīdiem izdarīt naida noziegumus, tomēr šie apgalvojumi bija nopietni un aizspriedumaini.

55. Naida kurināšana ne vienmēr sevī ietver aicinājumu uz vardarbīgu rīcību vai citām noziedzīgām darbībām. Tādi pret indivīdiem vērsti uzbrukumi kā apvainojumi, publiska izsmiešana vai atsevišķas iedzīvotāju grupas apmelošana var būt pietiekami, lai dotu iemeslu valsts iestādēm cīnīties ar rasistisku naida runu, kas izpaudusies kā tiesību uz izteiksmes brīvību bezatbildīga izmantošana. Šajā sakarā Tiesa uzsver, ka diskriminācija dzimumorientācijas dēļ ir tikpat nopietna kā diskriminācija, kas balstīta uz “rasi, izcelsmi vai ādas krāsu”.

56. Tiesa arī ņem vērā to, ka skrejlapas tika atstātas skapīšos, kas piederēja jauniešiem iespaidojamā un jūtīgā vecumā, un kuriem nebija dota iespēja atteikties tās pieņemt. Vēl jo vairāk, skrejlapas tika izplatītas skolā, kuru neviens no iesniedzējiem neapmeklēja un kuras teritorijai viņiem nebija brīva pieeja.[...]

60. Iepriekšminētie apsvērumi ir pietiekami, lai ļautu Tiesai secināt, ka iesnieguma apstākļi nenorāda uz Konvencijas 10. panta pārkāpumu.